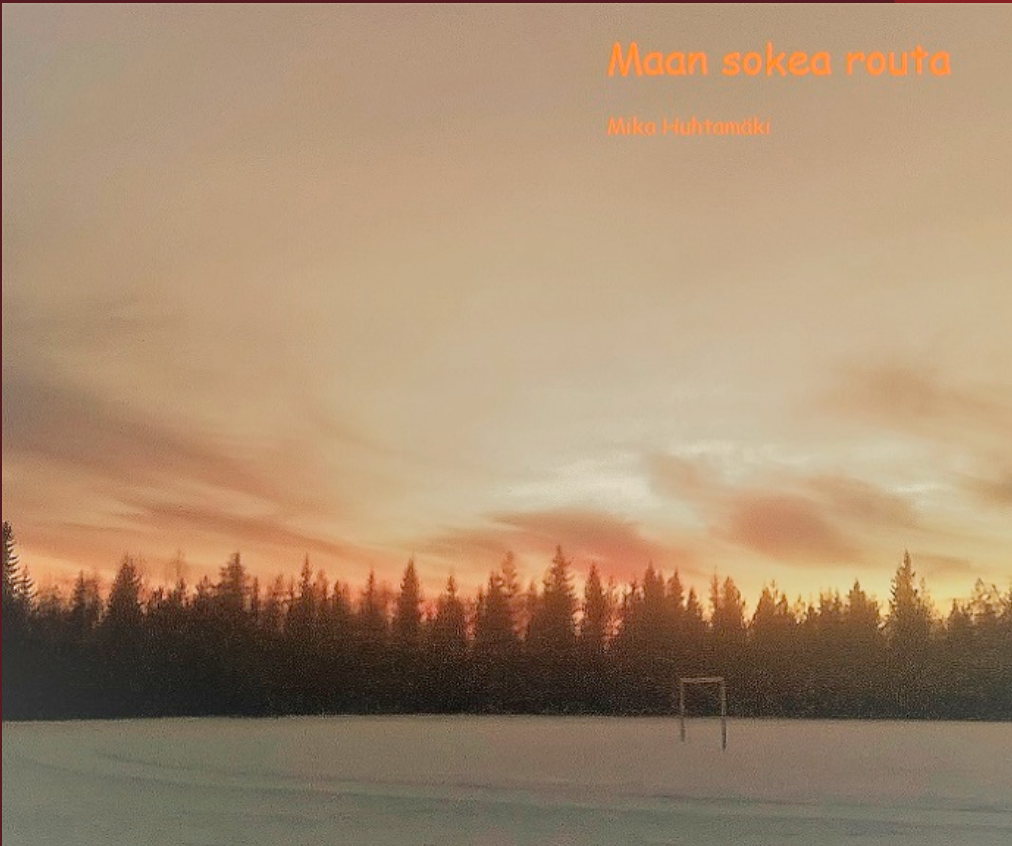

Mika Huhtamäki

Maan sokea routa

Maan sokea routa

Mika Huhtamäki

Esipuhe

Tämä kirja on omistettu rakkaalle vaimolleni ja lapsilleni. Pitää yrittää tuottaa viihteellisiä runojakin, joiden ei aina tarvitse olla

Kalevalalaisten runojen mustaa paatosta ja kaavaa. Kiitän johdatuksesta kirjallisia

ohjaajiani, joiden kirjojen johdatuksella itsekkin uskalsin kynään tarttua. Niin siis sanottuna kynään, näppäimistööhän tämän tuotoksen on tietokoneen sisälle

taikonut. Kiitos hienoista kirjoista. Stephen King, Douglas Adams, Dan Brown, Markus

Kajo sekä Juha Vuorinen. Kaikki vaikuttaa kaikkeen, ihmissuhteet vapaalla, työssä ja vaikka opiskelussa vaikuttavat siihen

miten maailmaa kuvantaa, kokee, näkee ja se muokkaa meitä toivoen, kohti eheämpää ja täydellisempää ihmistä, joka tekee toivoakseni

sen oman taivas paikkansa täyttymyksen joka päiväisessä elämässä. Kiitos ystäville, työkavereille, naapureille, suvulle ja viime aikoina myös opinto kavereille ja tätä kautta uusille työkavereille.

Terveisiä myös Raahen kaupungin kirjastolle.

Toivotan lukijalle pitkää ikää ja toivon, että jokin runoissani saa ajattelemaan maailmaa hiukan eri tavalla. Be well..

Talviyö

Lumihiutaleet jokeen satavat..
virta vie ne mennessään kuin
hatarat muistot.
Muisto eilisen tuo mieleen sinut,
huulesi muodon, lämmön,
veden tumma syli säteilee kimmeltäen
kuun valoa,
silmäsi sädehtivät samaa taikaa...
sydämeen se sai ikävän aikaan,
Odotuksen onnea sielu halajaa,
syliin rakkaan kutsuu palaamaan..

Ei! (Perkele)

Narskuu lumi nastakengän alla,
pakkanen kirii, yltyy viima..
pakottava tarve lenkille vie..
matka taittuu, pitkäkin lie,

juoksuaskelta ottaa, kolottaa,
maitohappo voiman jaloista polttaa,

keuhkoon pistää, rintaa vihloo..
astmapiipun etsii, kiskoo...

ei tunnu polte ei kipu vaan
mieltä ahdistaa raaka piru

se kettumainen kateus mieltä vihaa
naapurin uus Bemari tiel heidän pihaa.

Viinan kajo

Se kajastaa kirkkaus suuri
vaik eessä olis seinä, muuri

se kirkkaus perheet jakaa,
ajaa alas ilman ikärajaa

viisaskin siihen sokaistuu
mailmaan muuttaa, puutuu

juurtuu mieleen heikkoon kuin
maan sokea routa

sieltä kaukaa se kirkkauttaan jakaa
kivisten seinien, muurien takaa

alkoholiliikkeen hyllyssä pullo
sen kirkauden siihen piru sullo.

Kullankaivuu

Baarissa hakkua heiluttaa
mies joka kultaa hamuaa

juonne suoneen on homman juoni
kun nyt löytyis se elämän muori

hakun kun kiveen iskee ja toivoo
ei liian pien rintaista tulis, loivoo

äheltää saa ja etsiä kauan,
kännissä viereen saa kauheimman naudan

vaan tuuri se on jonkun soma
joskus natsaa, on vieres kulta oma

Kevät

Talven tapaa kevät,
kevät raikas vihreä

mieli sulaa mustan mielestä
lumen mukana, onneen ojentuen

(Puro solisee, pienestä kasvaa
noro sohjon sulaessa voimaa lastaa
suuren virran tekee monet,
purot pienet..kosket)

maa herää, nousee usko uuteen
valaa voimaa toimeikkuuteen

miehen mieleen kevät uuttuu
autokuume se vain puuttuu

Synnyin sopimus

Uusi elämä taipaleen alkaa

kirjoittamatta nimeänsä, luvan antaa

veronmaksajaksi maahan

jäseneksi seurakunnan

koulupakko

sotaväki

tiesikö vauva, kuuli tai näki

et mihin maahan syntyä saisi

luvan kaikkeen antaisi...

puolesta maan äidin ja isin

vauva isona taistella saa

vaan eikö sittenkin rauhaisampaa

jos kaikki enemmän leikiksi vaan

elämää rakentais tahollaan..

jäis historiaan rajat pahoillaan

Potenssi

Mihin potenssiin lasketaan

kun mustasukkaisuutta annetaan?

Jos joku jakaa väärin ja siitä kertoo
ei ole sitten siinä ahdistuksella vertoo

unet kun menee tai painajaisiks muuttuu

verenkierro se laskee tai puuttuu

miten siis ynnätään tähän..

kun potenssiin vaikuttaa se vähän?

Siin on vaikeuttaa vaimoonkin tulla

kun korppu on lerpumpi antaa vain sulla

eipä auta viha, ei uho,

itsetunnolle koittaa kauhea tuho..

on vaikeutta siis tulokseen yhtyä

saatikka sitten seksiin ryhtyä

...kele.....

Vaarallinen vaahtera

Pikku poika oksan taittoi
katkottuaan, maahan laittoi
Vaahtera nyt kipuaan
hiljaa joutuu purkamaan

koston kierre mielessään
miettii mitä tehtäiskään
vuodet vieri, poika kasvoi
vaahterakin vantteroitui

kovasti vaan rungossaan
vaahtera miettii aatostaan
kovan talven jälkeen vaahteraan
jäi lehti viluissaan

kevät tuulen puhallus
ja lentoon lehti, viuhahdus
puhureissa pyöri lehti

hyvä jos näkemään ehti

pellon yli lensi, kaksi
matka muuttui ankaraksi

pysähtyä nyt ei saata
lentoon taas hyvästeli maata

vaivoin ohjas lentorataa
lehti pieni, huusi ha haa

laskeutui puistoon pikku jälle
astui teini lehden päälle

kuului oiva mätkähdys
onnistui vaahteran yllätys!

Tehtävä suoritettu

Ajatelmia runomuodossa sinulle ja hänelle. Elämästä,
kuolemasta, kaikesta olevasta. Rakkautta, romantiikkaa
huumoria unohtamatta. Ajatuksellisia lukuhetkiä....

Mika Huhtamäki

BoDTM
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi